

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne pete vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Grof Andrassy in grof Kalnoky.

Na Dunaji, 17. novembra. [Izv. dop.]

Prejšnji naš vnanji minister in boter pri dogovoru Berolinskem, grof Andrassy, je bil že nekaj tednov sem nemiren zastran bolgarsko-ruskega spora in širile so se vesti, da bode madjarski državnik pri prvej priliki svojo svetilnico na polovnik postavil in tako razdel temo, ki si je baje osvojila ves avstrijski svet. Peštanski časnikarji so lovili „bon-mote“, ki jih je grof Andrassy o sedanjem vnanjem politiki izpuščal pri taroku in naša „N. Fr. Presse“ je na podlagi teh dovtipov sestavila članek, ki je grofu Kalnokyju k pogrebu klenkal in naznanjal novo zarijo grofa Andrassyja. V istini se je širila, osobito po potih madjarske opozicije, misel, da je grof Andrassy sila nezadovoljen z grofom Kalnokyjem in da bode s svojim uplivom, ki ga na dvoru ima, sedanjemu vnanjemu ministru nogo podstavil in se na njegovem mestu sam prikazal kot prvi diplomat države.

To zgodovinsko trenotje imelo se je dovršiti včeraj v odseku ogerske delegacije. Naznanilo se je bilo že v soboto, ko je grof Andrassy nekoliko hodil okolu znamenitega Kalnokyjevega govora, a se ga ni lotil, nego le izustil, da bode poglavitno prišlo šele v prihodnji seji odsekovej. Hudobni jeziki so sicer takoj potem tako sodili, da se bode grof Andrassy do vtorka prav temeljito ohladil, ker je sin svojega naroda. In došle so tudi vesti, da oponenta vnanje politike k sebi kliče cesar, pa da bode morebiti tudi zategadelj grof Andrassy drugačne nazore dobil o postopanju grofa Kalnokyja, kateremu se po tem takem ni bilo bati za življenje.

Grof Andrassy je res včeraj govoril krotko, kakor golob in o stvari, na katero mu ni smel ali ni hotel dati odgovora grof Kalnoky. Bilo je to vprašanje: Kaj koristi Avstriji njena mejnarodna zveza z Nemčijo? To zvezo je posređoval grof Andrassy kot tedanji minister vnanjih rečij, Ves svet vé za njo, a ves svet tudi vé, da je nikjer nič ni. To je protislovje, katero bi se Andrassyju rešiti moralo. Tu sem je zastavil svojo kritiko. Istina je, da po mislih naših vročokrvnih državnikov, večinoma rusofobov, rusko bolgarska zadeva seza v bližje ali dalnje interese avstrijske, gotovo je tudi istina,

da sta si za slučaj odločnišega ruskega postopanja v Bolgarski v roke segli Avstrija in Anglija, — ob vsem tem pa se ne gane naša zavezница Nemčija in pušča, da se Rusija toliko zanima za Bolgare. To je zagonetka za madjarske politike, bridka zagonetka, ker so menda pričakovali, da bode knez Bismarck madjarskemu šovinizmu takoj postregel z nemškimi topovi. Grof Andrassy je bil tedaj nekako zavoljo svoje državniške slave prisiljen izpregovoriti o nemško-avstrijske zvezi, ki je deloma njegovo delo. Zakaj ne donaša sadu? To je očitanje, ki leti tudi na grofa Andrassyja. Odvrnil bi je, če bi mogel povedati, da je dogovor mej Avstrijo in Nemčijo bil od njega podpisan z vsebino, da bi se Nemčija morala drugače obnašati v sedanjem vprašanju, kakor se v resnici obnaša. A tega ni storil in mi ne vemo, da bi bile v razmerje mej nas in nemško državo po sedanjem vnanjem ministru prišle premembe, iz katerih sledi sedanja mlačnost nemške diplomacije. Grof Kalnoky je v soboto izjavil, da je mej našo in nemško državo dogovorjena vzajemna pomoč, kadar bi jedna ali druga bila v nevarnosti za svoj obstanek. Madjarski kričaci se niso še toliko spozabili, da bi Kaulbarsa zmatrali za Hani-bala „ante portas“ Avstrije, a želijo pa burno, da bi Nemčija pomagala preskrbeti Bolgarom avtonomno anarhijo po madjarskem kopitu. Zakaj Bismarck ne izpolni te želje? Grof Andrassy pripisuje to grofu Kalnokyju, ki je v dvocarsko zvezo privabil tudi Rusijo. Ker je Rusija zavezница Nemčije, mora se prijateljsko ozirati tudi na ruske intencije na škodo Avstrije. To je jedro Andrassyjevega govora. Vprašanja, ali se je zavoljo trocarske zveze premenilo kaj „de jure“ v zvezi mej Avstrijo in Nemčijo, grof Andrassy ni odgovoril, ker kakor smo dejali ni pojasnil, kakšne določbe je poprej imela nemško-avstrijska zveza. Zato tudi ni jasno, ali je grof Kalnoky prvotnega dogovora kaj premenil. V odgovoru svojem se vnanji minister ni niti z besedo dotaknil tega dela Andrassyjeve opozicije in zato ostane še nadalje nejasno, koliko smo nemške pomoči izgubili, ko smo po politiki grofa Kalnokyja, nekdanjega našega diplomata v Peterburgu, pridobili prijateljstvo Rusije. To bode pa najbrže povod da bodo kaj jasnejšega zahtevali možje iz nemško-nacionalnih krogov. Grof Kalnoky jim bode najbrže

moral zagovarjati se za zločin, ki bi ga bil s tem storil, da se je oddaljil od Nemčije, ko se je približal Rusiji. To in nič več ne utegne biti realni uspeh Andrassyjevega nastopa. Grof Kalnoky je znova včeraj izjavil, da bode varoval mejnarodne pogodbe, da pa Rusiji pristoji nekaka pravica v notranjih rečeh Bolgarske. Grof Andrassy je bil z odgovorom svojega naslednika zadovoljen in s tem je pokazal, da je še vedno nepotreben.

Zemljiščno-odvezni dolg na Kranjskem.

Spisal deželni poslanec dr. Alf. Mosche.

(Dalje.)

Država ima tedaj nedvomno po pogodbi pravico siliti na to, da dežela tudi zanaprej te naklade v dogovorjeni namen pobira.

Ker je pa po našej sestavi v poplačanje dolga mesto 21 letnih obrokov 16% ne naklade na neposredni davek 28 letnih obrokov 12% ne naklade na isti davek projektovanih, ker se tedaj namerava nekaj, kar se ne zлага s pogodbo iz leta 1876, ter se poleg tega podaljšanje poravnavanja erarijalnega dolga za 7 let nad onih 21 let snuje, katere je deželni odbor predlagal, doseči bi se moglo to le potom nove pogodbe mej državo in deželo.

Razven te pravice pa ima država tudi še ono pravico, ki jej po ces. patentu od 11. aprila 1851 drž. zak. št. 83 iz tega izvira, da za zemljiščno-odvezne zadolžnice cela država jamči in da imajo te vse prednosti državnih papirjev.

Vender je ta pravica onerozna pravica, ako se primerja z mnogo večjo dolžnostjo države, katero ima vsak porok.

Država ima pa še druge pogodbene dolžnosti nasproti deželi, katerim bi se ta lahko odpovedala, da tako uresničenje zaželenih pogodb omogoči.

Tako je država zavezana, da mora zgoraj izkazani primanjkljaj pokritja v znesku gl. 641.441 za leta 1887 do inkl. 1895 s 5% nimi obrestljivimi posojili pokriti, dolžnost države, katere predležeči projekt niti v pošteb ne jemlje.

Po pogodbi mora biti tudi zadovoljna z natančno precizovanim plačilnim načinom svoje terjatve nasproti deželi, ki se določuje po letnih nakladah, katere ima za anuiteto v ta namen dežela nabirati. V pogodbi iz leta 1876 se je določilo, da se imajo

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

(Dalje.)

Hoja po Zlatem rogu; Galata.

Moj prijatelj pa jaz sva se bila zavedela še le četrti dan po najinem prihodu v to čarobno mesto. Zgodaj zjutraj sva bila na mostu, še neodločna, kaj bova počela ta dan, kar mi Junk predloži, da pojdiva izprehajati se daleč, z opredeljenim namenom, da bova stvari mirnodušno ogledovala in preučevala. — „Prehodiva,“ de mi, „vse obrežje Zlatega roga, če tudi imava hoditi do noči. Zjutrkovala bova v turški krčmi, prebavljala bova pod senčnato platano, vračala se pa v čolnu.“ Sprejemem ta predlog; kupiva si smodek in žveplenk, pa se napotiva, pregledavši mestovid, proti Galati.

Čitatelj, ki hočeš dobro poznati Carigrad, blagovoli naju spremljati.

Prideva v Galato, od koder se bo začela naša hoja. Galata stoji na griči, porinjenem mej Zlati rog in Bospor, kjer je bilo veliko pokopališče starih

Bizantčanov. To je carigrajski Siti (staro mesto). Skoro vse ulice so ozke in krive, polne krčem, testarnic, brivnic, mesnic, grških in armenskih kavaren, trgovskih poslovnih, tvornic, deščenihi kočini; vse temno, vlažno, umazano, lepljivo, kakor v siromašnih predmestjih londonskih. Množina ljudij hodi po opravihkih semtertja po ulicah, neprenehoma odpirajoča pot bremenarjem, kočijam, oslom, večvozm. Skoro vsa trgovina carigrajska gre skozi ta del mesta. Tukaj je borza, mitnica, opravnica avstrijskega Lloydja, francoskih poslanišč, cerkve, samostani bolnišnice, skladišča. Podzemna železnica veže Galato s Pero. Ko bi po ulicah ne videl turbanov in fesov, ne bi mislil, da si na vzhodu. Povsod slišiš govoriti francoski, italijanski, dženovski. Tukaj so Dženovci kakor doma, pa se tudi šopirijo tako nekam gospodarski, kakor takrat, ko so po svoji volji zapirali luko in s topovi odgovarjali na žuganja cesarjev. Toda od njihove moči ni ostalo drugih spomenikov razen nekoliko starih hiš, stoječih na krupnih stebrovih in težkih oblokih, in pa stara zgradba, kjer je stoloval njih magistrat. Stara Galata je skoro vsa izginila. Mnogo koč je bilo portrtih do tal, da se naredi prostor dvema dolgima

ulicama, katerih jedna se vpenja gori na grič proti Peri, druga pa teče vstric morskega obrežja od jednega konca Galate do družega. Po tej sva jo krenila jaz pa moj prijatelj, umikajoča se vsak hip v štacune, da narediva pot velikim večvozom, pred katerimi gredo Turki brez srajc, dejajoči pot s šibami. Pri vsaki stopinji slišiva krik. Turek, ki nosi težko breme, upije: „Sakun ha!“ (na stran); Armenec, vodnosec: „Var me su!“ vodir Grk: „Crio nero!“ oslar Turek: „Burada!“ slaščičar: „Šerbet!“ prodajalec časopisov: „Neogolos!“ kučar franški: „Guarda, guarda!“ V desetih minutah hoje sva zaglušena. Na nekem kraju sva opazila na veliko začudenje, da ulica ni bila dalje potlakana, ter se je videlo, kakor bi bili pred malo časa izkopali tlak. Obstojiva pa gledava, da bi ugenila uzrok. Neki italijanski štacunar pomore najini zvedavosti.

Ta ulica drži v sultanove palače. Pred nekoliko meseci, ko je todi šlo sultanovo spremstvo, je konj njegovega sultanskega veličanstva Abdul-Aziza izpodteknil se in pal. Dobri vladar pa je srdit zapovedal, da se mahoma odkoplje tlak z onega nesrečnega mesta, pa vse do njegove palače. Na tej

državi najprvo plačati ostale 5%, ne obresti od danih posojil, potem ta sama, in slednjič še-le neobrestljiva terjatev v znesku gl. 1.037.811,46.

Nadaljna stipulacija te pogodbe je tudi, da mora dežela od leta 1895 in neposredno za od tu naprej za izrebovanje določene dačne naklade toliko časa, dokler je še kak erarijalni dolg zemljišno-odveznega zaklada, v namen njegovega pokritja pobirati.

Te dačne naklade pobirale so se od l. 1881 s 16%, na neposredni in z 20% na posredni davek ter bi znašale po povprečnem izračunjenju deželnega odbora letnih gl. 286.756, koji znesek bi se imel porabiti v poravnanje erarijalnega dolga.

Deželni odbor izdelal je na podlagi te poravnave plačilen načrt za erarijalni dolg (ad B. št. 171 de 1885), po katerem se imajo do leta 1898 poplačati zastale 5% ne obresti od obrestljivih posojil, do leta 1904 ta sama s tekočimi 5% nima obrestmi, in do leta 1907 neobrestljivi dolg.

Država torej po pogodbi iz leta 1876 ne more priti pred temi obroki do plačila erarijalnega dolga, ako ostanejo tudi naprej sedanje zemljišno-odvezne naklade, marveč jej je dolžnost, da do tedaj čaka.

Po sproženem projektu bilo bi deželi mogoče, da poplača državi do leta 1894 tako za stale obresti od obrestljivih posojil, kakor ta sama s tekočimi obrestmi vred.

Vrhu tega pa bi bila dežela tudi še v položaji, da povrne od l. 1894 do inkl. 1903 na račun neobrestljivega dolga 1.037.811 gl. 46 kr., ki ima po pogodbi še le leta 1894 na vrsto priti, znesek gl. 393.771,38, tedaj skoro dve petini celega tega dolga.

Po tem projektu bi tedaj dežela Kranjska več kot deset let prej, kakor je po pogodbi zavezana, državi poplačala obrestljiva posojila z obrestmi in dve petini neobrestljivega dolga.

Toda projekt je od tega odvisen, da se neobrestljivi ostali dolg na daljnih 7 let nad pogodbeno dobo, to je do leta 1914 v poplačane razdeli. Nedvomno pridobi država s tako nameravanjem plačilnim načinom tolike koristi, da se podaljšanje plačevanja neobrestljivega dolga v ostalem znesku gl. 544.040,08 na daljnih 7 let za njo ne more za škodo zmatrati. Dežela sme tedaj pač opravičeno upanje gojiti, da se država, koje daljnim posojilom bi se dežela odpovedala ter jej več ko deset let pred pogodbenim obrokom največji del dolga poplačala, ne bode protivila projektu, ki je za njo gotovo koristen in ki davkoplačevalce dežele Kranjske skoro skozi cel rod za gl. 1.131.375 razbremeni. To je v korist obema strankama.

Koristi, ki iz tega deželi Kranjski navstajajo, naveli bomo pozneje; za finančni položaj države pa je gotovo ugodno, da mu ni treba dajati posojil, katere bi moral v letih 1887 do 1895 v okroglem znesku gl. 641.441 dovoliti, ter da svojo obrestljivo terjatev z obrestmi v znesku gl. 867.983,52, tekoče obresti v znesku gl. 165.851,50, torej skupaj 1.033.815,02, in od neobrestljive terjatve znesek gl. 393.771,38, torej skupni znesek gl. 1.367.586,40 dobi skoro za 11 let pred pogodbenim obrokom poplačan.

Tej koristi nasproti se škoda, katera ima vsled tega, da se povračitev neobrestljivega dolga v osta-

znamenitej točki sva končala pot, ter obrnivi hrbet Bosporu, napotiva se skozi ozke in zamazane ulice proti Galatskemu stolpu. Galatsko mesto ima lik odprtega pahljale, stolp pa, sokoleč na vrhu griča, predstavlja njegovo preslico. Stolp ti je okrogel, prav visok, temen, končujoč se v čun, z bakreno streho, pod katero se vleče vrsta steklenih oken, nekakšno pokrito in previdljivo pomolje, kjer noč in dan stoji straža, da naznani prvi zsvit požara, ako bi kje nastal v ogromnem mestu. Do tega stolpa je segala dženoveška Galata, stolp sam pa se vzdiga prav na zidovih, delečih Galato od Pere, katerim pa zdaj ni več sledu. Pa tudi sam stolp ni več ona stara stavbovina, ki je bila vzgrajena v slavo v boju palih Dženovljanov, ker ga je sultan Mahmud II. iznova povzdignil, ko ga je bil že poprej Selim II. popravil. Vendar ostane stolp še zmeraj spomenik, ovenčan z dženovljansko slavo. Italijan ga ne more motriti, da bi s ponositostjo ne pomislil na ono pest trgovcev in mornarjev in vojakov, ošabno predrznih in junaško upornih, ki so na njem skozi stoletja držali zataknjeno zastavo male republike, postopajoči kakor vrstniki vzhodnih cesarjev.

Dalje prih.)

lem znesku gl. 544.040,08 na daljnih 10 let razdeljuje, niti v pošteve ne more jemati. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. novembra

Kakor je znano, je v ponedeljek v odseku za vnanje zadeve **ogerske delegacije** grof Andrassy očitil grofu Kalnoky-ju, da ni dosti pojasnil nemško-avstrijske zveze. Pri tej priliki je bivši minister vnanjih zadev posebno slavil nemško zvezo ter posebno naglašal njen defenzivni značaj. Ta govor je nekoliko večjega pomena, če je res, kar trdijo nemški listi, da je prej imel grof Andrassy pogovor z nekim nemškim diplomatom, v katerega ima knez Bismarck posebno zaupanje.

Bivši **galiski** deželni maršal dr. Zyblikiewicz se bode do pomladi odtegnil političnemu življenju. Če se mu zdravje zboljša, prevzel bode pomladi kak ministerski portfelj, kakor se poroča Dunajskim listom iz Krakova.

Vnanje države.

Nek odbor ruske stranke v **Bolgariji** razposlal je sledeči oklic opolčencem: „Z ozirom na neznano bodočnost naše domovine, sklenil je odbor v svoji seji 4. t. m. Vas prositi sledeče: 1. Zbirajte se in snujte podobore, obstoječe iz predsednika, štirih članov in perovodje; 2. naznanite našemu odboru sestavo Vaših podoborov, da moremo stopiti z Vami v zvezo ter Vas vselej poučiti o dogodkih; 3. pošljite seznam enakomislečih tovarišev. Naš program je: 1. Bolgarija mora biti svobodna in samostojna. 2. Prizadevati si moramo, da se uresniči Sanstefanska mirovna pogodba, kakor jo je nam zapustil pokojni car osvoboditelj Aleksander II. 3. Ostati moramo v bratskih razmerah z našo pokroviteljico Rusijo. Iz povedanega razvidite, da ne mislimo služiti kakej stranki, ampak bomo podpirali vsako vlado, katera se bode ozirala na želje naroda in koristi domovine. Zategadelj ne bomo več dopuščali, ko sestavimo odbore, da bi se ime „opolčenc“ zlorabilo za dosego raznih sebičnih namenov, ampak braniti hočemo domovino notranjih in vnanjih sovražnikov ter ostati verni svoje vojaške prisegi.“ — Od več strani se zatrjuje, da bode Kaulbars s svojimi pomočniki v kratkem ostavil Bolgarijo. S svojimi mnogimi pritožbami nekda išče samo uzroka, da bi ostavil Bolgarsko. Ko bode Kaulbars ostavil Bolgarsko, začele se bodo mej vlastni pogajanja zastran kandidature za bolgarski prestol. Kakor Berolinski oficijozno pišejo, hočejo v tej zadevi evropske velevlasti Rusiji prijenjati ter vsprejeti kandidaturu kneza mingrelskega. Slednji se je že izjavil, da bode kandidaturu vsprejel.

Javno mnenje v **Italiji** nikakor ni posebno prijazno Avstriji. Na italijansko pomoč v vojni proti Rusiji se ne moremo zanašati. Sedanja italijanska vlada in oficijozni listi odobravajo avstrijsko vnanjo politiko, a ne vé se, kako dolgo ostane sedanja vlada. V Italiji se vlade pogostem menjajo. Kako je javno mnenje v Italiji, to nam dobro pojasnuje „Diritto“. Ta list ne more umeti, da bi se res v ožjeto italijanski in avstrijski interesi ujemali. Prej se kaj tacega more trditi ob Jadranskem morju, kjer bi Avstrija lahko zadovoljila italijanske želje, zato se pa pomaknila proti Egejskemu morju. Na Balkanu si morda italijanski in avstrijski interesi celo nasprotujejo v političnem, vojaškem in gospodarskem oziru. Italija ne bode podpirala Avstrije v ožjeto samo za to, da bi slednja podpirala njeno severnoafriško politiko. Ta list je dovolj jasno povedal, da bi Italija Avstrijo že podpirala, ko bi jej odstopila Trst in Istro.

Pri občinskih volitvah v Bukareštu zmagala je vladna stranka. **Rumunska** Rusiji prijazna opozicija si je jako prizadevala, da bi zmagala pri teh volitvah, a ni mogla. Vladni kandidatje so dobili po 1343, opozicijski pa po 943 glasov. Izid volitev pa za vladno vendar ni posebno ugoden, kajti zmagala je le z uradniškimi glasovi. Za vladne kandidate glasovalo je 420 uradnikov. Občinske volitve so tedaj pokazale, da nezavisno mestno prebivalstvo dosti ne mara za sedanjo vladno.

V **grškej** zbornici zahtevalo je predvčeraj nekaj opozicijskih poslancev, da se predloži korespondenčija o praski na meji za časa blokade. Trikupis se je branil to storiti in stavil kabineto vprašanje. Opozicija je na to ostavila dvorano in glasovanje se je odložilo.

Razmere na **Španjskem** neso najboljše. Vlada se vedno boji kake ustaje. Dne 13. t. m. dobila je vlada poročilo, da se pripravlja ustaja, ki buke že prihodno noč. Ministri in drugi visoki uradniki ter vojaški dostojanstveniki so hitro ukrenili potrebne varstvene neredbe. Celi oddelki vojakov so po noči stražili javna poslopja. Kraljica vso noč ni spala v svojej palači, ampak v stanovanji princesinje Evlalije. Govorilo se je po mestu, da so več republikancev zaprli. Prebivalstvo je bilo jako vznemirjeno, ker oblastva nič natančnega ne povedo. Po Madridu so se širile razne vznemirljive govorice. Širila se je vest, da je v provinci Buknil velik ustanek. Mir se to noč ni motil. Ne vé se sedaj, ali so se republikanci zaradi obširnih varstvenih naredb prestrašili, ali je pa poročilo, ki ga je bila dobila vlada, bilo izmišljeno.

Dopisi.

Iz Goriške okolice 17. nov. [Izv. dop.]

(Bolnica usmiljenih bratov v Gorici) je zavod, o katerem se mnogo govori zadnjih let. Bolniki, ki prihajajo iz nje, trosijo mej prebivalstvom veliko takega, kar bi ne častilo zavoda, ko bi bilo v vsem samo trohica resnice. Pritožujejo se o slabi postrežbi, o velikih stroških in pa hudih mukah, ki jih je prestajati bolnikom. Zlasti oni, ki se uvrsté mej blazne, vedó, če pridejo zopet na prosto, pripovedovati to in ono, kar bi, če je resnično, sililo naravnost do strogega preiskovanja. Sicer imajo neki poklicani možje podatke in dokaze nabrane in utrjene v rokah ter čakajo samo prilike, ko se oglase na pristojnem mestu.

Dežela veliko potrosi za bolnišnico usmiljenih bratov in jim v obče pripušča ustanove, da razpolagajo svobodno z njimi. Dozidala jim je prostore za velik znesek nad 20.000 gl. in jim plačuje še 1800 gl. na leto.

Menili bi, da domači bolniki ne bodo zahajali zdraviti se v Trst ter za več vsekdanjo plačo povečevali deželi stroškov. Ali to ni tako. Dežela mora Trstu poštovati vsako leto velike svote za svoje bolnike, ki zahajajo rajši v Trst, nego pa v Gorico. Iz tega bi bilo nekako sklepati, da se bolniki naše dežele v resnici boje domače bolnice in da bi utegnili na govoricah vender kaj biti.

Pa kljubu temu je bolnica neki prepolna, takó da deželni odbor namerja osnovati podružnico. V „Soči“ se je zaradi tega slavni odbor zaporedoma obdelaval, ker hoče mahoma na svojo roko, brez sklepa deželnega zbora, ustvariti nekaj, kar bi deželi povišalo dosedanje itak ogromne bolnišnične stroške. V „Soči“ se po pravici hudujejo nad svojevoljnim postopanjem deželnega odbora, ker jim je še dobro v spominu, kakó je pred dvema letoma odbornik dr. Pajer slikal deželno bolnico kot vsestransko uzoren zavod, kateri zadoščuje deželnim potrebam itd. Takrat je bilo misliti, da boljšega zavoda ni na svetu, kakor je bolnica usmiljenih bratov.

Takrat se je tudi pokazalo, da deželni odbor je pravi slepec gledé bolnice usmiljenih bratov, kajti še vedel ni, ali ima zavod pravico javnosti ali ne. Zavod je javen, in deželni odbor sam je skrbel, da se mu je podelila javnost. Vsled tega je primoran vsprejemati tudi zunanje bolnike, in ker plačajo ti več, nego domači, vsaj na videzno več, je umevno, da podjetniki (usmiljeni bratje) vsprejemajo obilo tujih bolnikov. Dohodke iz ustanov in rednih deželnih doneskov itak dobivajo, in takó vsprejemajo rajši tujce, nego domačine.

Takó se podjetništvu dobro godi; ono dobiva od tujcev neposredno dobro plačo, od domače dežele pa tudi, tudi ko bi ne vsprejelo nobenega, ali pa le malo domačih bolnikov. Podjetništvo pa ima nadzorstvo — v svojih rokah, plačuje dva zdravnika samo, ter ima ta dva zdravnika popolnem v svoji zavisnosti, in poroča konečno svetu o letnem gibanju v bolnici, kakor — samo hoče!

Deželni odbor veruje, če se podjetništvo pritožuje, da še nema vedno dovolj prostorov, in ta odbor namerja potem, ne da bi čakal sklepa dež. zbora, podjetništvu na voljo priskrbeti — podružnico. Deželni odbor in deželni zbor nemata nobenih zanesljivih podatkov o stanju bolnice in dež. odbor hoče napraviti na dež. stroške podružnico nenadzorovanemu zavodu!

Kdo more brez kontrole verovati, da je bolnica prenapolnjena z domačimi bolniki? Ali ni možno, da je preveč tujcev vsprejetih v bolnico, da se združujejo domači bolniki predolgo v bolnici?

Po takem ne more ne deželni odbor, ne deželni zbor ničesar ukreniti, dokler se sam ne prepriča o dejanskem stanju. To pa mu je možno doseči jedino potem, če nastavi zavodu zdravnike, ki bodo jedivo deželi odgovorni. Deželi je skrbeti torej zato, da odpošlje n. pr. dva lastna zdravnika v bolnico. To je možno, ker je dokazano, da bi bilo možno vzdrževati iz preostankov še celó po sedanji računih veliko več zdravnikov. Od dežele odposlani zdravniki bi bili torej vzdržani od zavoda, pa odgovorni jedino deželi.

Deželni zbor naj torej dela pred vsem na to, da se odpošljejo deželi odgovorni zdravniki v bolnico; ti naj stvari preiskujejo in jedno ali dve leti nabirajo gradivo o številu in spremembi bolnikov. Še le na podstavi takih statističnih podatkov bo možno sklepati, v koliko zadoščujejo sedanji bolnični prostori

deželnim potrebam, in na katere strani bo treba osnovati novih zavodov ali pa predrugačiti sedanje. Prej pa kaj ukrepati, pomenja tavati po temi — deželi na škodo in podjetništvu na povečanje dose- danjih dobičkov. Dr. Aleks. Rojic je bil stvar in razmere bolnice usmiljenih bratov dobro pojasnil ob svojem času; njemu pa so delali samo zapreke ravno oni, katerim je naloženo, da varujejo blago- stanje dežele. Nadejati pa se je, da stori deželni zbor svojo dolžnost, če jo zanemarjajo njegovi ne- posredni pooblaščenca v deželnem odboru. Pot, po kateri je dež. zboru hoditi, ni temna, kakor bi jo rad omračil deželni odbor. Torej videant consules!

Domače stvari.

— (Pisateljskega podpornega dru- štva) zabavni večer bode jutri ob navadnej uri v Čitalnici Ljubljanskej.

— (Lopovsk dopisnik.) Včerajšnja „N. Fr. Presse“ ima naslednjo notico: „(Vermisster Sprachforscher.) Aus Laibach schreibt man uns unterm 16. d.: Heute vermisst man hier den Scriptor der hiesigen Studien-Bibliothek, Herrn Vincenz Leustik. Derselbe ist schon seit längerer Zeit kränklich und fiel in den letzten Monaten durch seinen Hang zur Einsamkeit auf. In der Studien Bibliothek stellte sich der leicht erregbare Mann schon einige Tage nicht mehr ein.“ Ta vest je nesramna laž, kakeršne se porajajo dan za dnevom v glavah nemških dopisnikov iz Ljubljane. Gosp. Levstik je, kakor znano, že dve leti bolan, a ves ta čas je samo lani šel zdraviti se v kopelj v Radegundo, sicer pa vedno bival v Ljubljani in svojo službo vestneje opravljal, nego je bilo za njegovo zdravje koristno. Pogrešal se pa niti jedno uro ni in mi ne umejemo dopisnikove podlosti, da je tako neosnovano vest poslal mej svet. Tudi trditev, da gosp. Levstik išče samote, je perfidna laž, kajti dan na dan sprehaja se po drevoredu, pod Rožnikom in okolu novega streljišča ali pa po ce- sarja Josipa trgu, seveda, deloma ob urah, ko „N. Fr. Presse“ dopisnik še ni prespal svoje „mačje žalosti“, ki si jo je natovoril v kazinski restavraciji. Privadili smo se že brezvestnih in hujškajočih dopisov v „Tagespost“ in v Dunajske liste in se že davno prepričali, da so te vrste dopisniki izgubili zadnjo mrvico poštenosti, a rečene notice, ki nema družega namena, nego žaliti bolehnega uče- njaka, bi vendar ne bili pričakovali. Pomilujemo kroge, v katere „N. Fr. Presse“ dopisnik zahaja.

— (Šolskih vrtov) je na Kranjskem 165. V tem številu je mnogo takih, ki ne ugajajo svojej nalogi, mnogo je zanemarenih, a najslabejši je šolski vrt na učiteljski Ljubljanskem, katerega oskr- buje znani g. Linhart. Ta vrt, ki bi imel biti uzor vsem drugim šolskim vrtom, je tako zanemar- jen, da se v nekem poročilu na vlado imenuje „ab- schreckendes Beispiel, wie ein Schul- garten nicht aussehen soll.“ Sploh pa je žalostna, a neovrgljiva istina, da so vsi vzgledni učitelji na Kranjskem priučili se sadjarstvu in vrtar- stvu na Slapu, v Mariboru in v Kopru, ne pa v Ljubljani, kjer se v tej stroki ničesar naučiti ne morejo. — Mej šolskimi vrti je tudi nekoliko lepih, vzgledni pa so samo trije, namreč: Šolski vrt g. Ribnikarja v Dolenjem Logatci, g. Tomšiča v Nemški Loki in g. J. Žirovnika v Gorjah.

— (Umetnost.) Naš rojak gosp. Alojzij Gangl, učenec na Dunajski akademiji za izobra- ževalne umetnosti, zvršil je ravnokar prsno podobo (kip), predstavljajočo deželnega in državnega po- slanca g. prof. Fr. Šukljeja. Podoba je krasno iz- delana in bode na Dunaji pri božičnej razstavi v umetniški družbi (Kunstverein, I. Tuchlauben 8) razstavljena. Meseca julija t. l. imel je g. Gangl v razstavi Dunajske akademije sedem kipov razstav- lenih, kojih izvršenost je bila obče priznana.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj pred- stavljala se je veseloigra „Težke ribe“, ki jo je spisal Mihael Balucki, poslovenil J. D. Snov igri je v kratkem ta: Postarna imovita samca Vistovski in Pagatovič sta v svojej mržnji do zakonskega živ- ljenja prepričana, da vse ženske le na to mislijo, kako bi ja kot „težki ribi“ v svoje mreže ujele in peljale pred altar. (Od tod igri naslov.) Kljuba antipatiji proti zakonu pa se obeh srci vnameta ka- kor kresilna goba, ko stopita Vanda in Helena na prizor, mladostna svežost in ljubeznivost je oba oča- rala in razorožila. Postarnih samcev zaljubljenost pa porabita mladi gospici sebi v prid, Vanda, da dobi Henrika, Vistovskega mladega strijčnika za ženina,

Helena pa — svilen obleko. Zaljubljena starca osta- neta na cedilu in morata „volju hinit pri nevolji“. Ta snov je srečno razpeljana, dasi igra sama na sebi ni posebno „težka riba“ in jej je uspeh le te- daj gotov, ako se tako dobro in uglajeno igra, ka- kor se je to zgodilo včeraj. Igralci premagali so s priznanja vredno spretnostjo vse težave, ki jih ima v sebi igra, katere dejanje se izključno vrši v sa- lonu, in igra napravila je tolik efekt, da bode njena ponovitev izvestno zopet napolnila gledališče, kakor včeraj. Kar se tiče posamičnih ulog, pohvaliti mo- ramo v prvi vrsti gospoda Borštnika, ki je s svojo izborno komiko vzbujal veselost in smeh in v igri in maski kaj srečno predstavljal starega Tjaputkjeviča. Gosp. Kocelj (Vistovski) pogodil je jako dobro samca kapitalista, ki ima navzlic svojej starosti še vedno mlado vnamljivo srce. Tudi gosp. Slavko (Pagatovič) bil nam je po godu. Izmej ženskega osobja gre prvenstvo gospici Zvonarjevi, (Vanda), ki je bila kakor brdka, tako ljubezniva in šegava prikazen in vsled tega hitro na trnek ujela „težko ribo“ Vistovskega. Gosp. Nigrinova rešila je, kakor vsekdar, svojo ulogo pohvalno, tudi gosp. Gostičeva je dobro predstavljala Tjaputkjevičovo soprogo. Ostali gg. Danilo, Perdan, Šturm ml. imeli so krajše uloge, a povsem ugajali. Občinstvo bilo je jako zadovoljno, ploskanja v izobilji in vidna je bila zadovoljnost, da naša Talija napreduje in je pod sedanjo režijo v pravem tiru. Pred kon- cem še nekaj. Pri nekem prizoru ušla je jednej igralki beseda „also“. Ne štejemo jej tega v ne- odpustljiv greh, a kratko to slovo kaže, da se v navadnem življenji še vedno veliko preveč nemški govori, zatorej ponavljamo tudi pri tej priliki: Go- vorite slovenski!

— (Igra „Mlinar in njegova hči“), ki se je dne 14. t. m. v Škofji Loki predstavljala, je tako ugajala, da se bode dne 28. t. m. na občno zahtevanje ponavljala.

— (Gosp. dr. Benjamin Ipavic) nam piše: Kakor sem bral v Vašem cenjenem listu, se bode moja pesen: „Na Preširnovem domu“ pela prihodnje leto pri koncertu „Slovenskega pev- skega društva“. Ker se je pesen pri Preširnovi slavnosti pela na prostem brez godbe, sem jo mor- al uglasbiti samo za pevce. Pri tako dolgi pesni brez spremljevanja pa nastane napaka, da glasovi padajo, tako da se zadnje točke pevajo za cel ton ali še več nižje, kar prouzročuje, da pesen veliko kreposti izgubi. Pridal sem torej pesni spremljeva- nje glasovirja in gospod kapelnik Jirka priredi spremljevanje za orkester.

— (Petindvajsetletnica slovanskega pevskega društva na Dunaji) bode 3. maja 1. 1887 v dvoranah Dunajskega glasbenega zavoda (Musikvereinsgebäude).

— (Grozen umor.) Na v tej zadevi došlo nam vprašanje odgovarjamo: Terezija Malus ima troje živih otrok, jednega pa pod srcem. Njeno rod- binsko ime je Petričak. Stariši njeni stanujejo v Zagrebu in dobili so sicer od hčere jabolka, s ka- terimi je bilo v zaboji truplo umorjenega soproga pokrito, a so popolnem nekrivi. Na drugo vprašanje pa je pojasnilo v naših dosedanjih noticah.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) priredi v sredo 1. decembra t. l. v dvo- rani „zum goldenen Kreutz“ VI. Mariahilferstrasse 99, adventni koncert s sledečim sporedom: 1. Ned- ved A.: „Slovo“, moški zbor (slovenski) s tenor-solom, kateri poje g. Mlčoch (zbor poklonil je sklada- telj slovanskemu pevskeemu društvu). 2. Poje gospica Holečkova. 3. Vojaček: „Mohyla“, moški zbor (češki). 4. a) Zelenski: „Do morzi“, b) Havlas: „Sloboda“, moška zbor [a] poljski, b) srbski]. 5. Paukner J.: a) „Jarni noc“, b) „Slzički“, češka zbor [a] dva ženska glasova s spremljevanjem na glasoviru. 6. Kvartet na gosli. 7. Nešvera: „V Mo- ravč“, češki moški zbor. 8. Bazin-Bendl: „Křižáci na moři“, veliki češki koralni zbor. 9. Kvartet na gosli. 10. Eisenhut Gj.: „Na Savi“, valček, moški zbor (hrvatski). Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) ima svoje IV. redno zborovanje v soboto 20. t. m. v gostilni „zum wilden Mann“. Spored: 1. Čitanje zapisnika. 2. „O samolastnej moči“, pre- dava g. Fran Podgoršek. 3. Pogovor o Preširnovem večeru. 4. Slučajnosti.

— (Vabilo) k veliki besedi, katero priredi „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ v imendan Nj. Velicanstvu presvetli cesarici Elizabeti v prostorih slovenske Čitalnice v nedeljo 21. nov.

1886. I. Pričetek ob 7 1/2 uri zvečer. Spored: I. 1. „Slovenca dom“, ugl. Volarič, poje moški zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Hribarjeva „Kantata“, poje moški zbor. 4. „Dražba“, spel Sim. Gregorič; de- klamuje gospodičina G. D. 5. „Na boj“, uglasbil Hajdrih, poje moški zbor. 6. „Gluh mora biti“, burka v jednom dejanji. 7. „Cerkvica“, uglasbil Hajdrih, čveterospev. 8. „Kje je meja?“ veseloigra v jednom dejanji. — II. Domača zabava v prostorih Marzinijeve gostilne. — Opomba: Vabilo velja ob jednom kot ustopnica, brez katere nema nikdo uhoda. Neudje, ki želijo dobiti vabilo, naj se oglasijo pri odboru. Ustopnina za osebo 15 kr. Nadplače se hvaležno vsprejemajo, ker velja čisti dohodek v ko- rist našemu društvu Odbor.

— (Zadruga v Ljubljanski okolici.) C. kr. deželna vlada je, zaslišavši trgovinsko in obrtno zbornico ter udeležene obrtnike, določila kra- jevni obseg za politični okraj Ljubljanske okolice ustanovljenih zadrug tako: I. Za sodni okraj Ljub- ljanske okolice ustanovijo se: 1. Zadruga trgovcev vseh kategorij; 2. zadruga mlinarjev, žagarjev, bro- darjev in čolnarjev; 3. zadruga gostilničarjev vseh kategorij, mesarjev in najemnih voznikov; 4. za- druga rokodelskih in vseh drugih obrtnikov, izimši pod točko 1., 2. in 3. imenovane. Izvzeti od te razvrstitve so peki, slaščičarji, medeničarji in vošče- ničarji iz občine Dolenja Šiška, katerim obrtnikom se je z odlokom c. kr. deželne vlade z dne 2. de- cembra 1885, št. 4297, dovolila združitev z zadrugo za jednake obrte v Ljubljani. — II. V sodnem okraji Vrhnika ustanovile so se naslednje za- druge: 1. Za obseg občine Polhov gradec, Horjul, St. Jošt in Črni vrh zadruga vseh trgovcev in obrt- nikov; 2. za obseg občine Vrhnika, Borovnica in Preserje: a) zadruga trgovcev vseh vrst; b) zadruga posestnikov vodnih naprav, brodarjev in čolnarjev; c) zadruga gostilničarjev in točarjev vseh vrst in najemnih voznikov; d) zadruga usnarjev; e) za- druga stavbinskih obrtov, in sicer: opekarjev, zi- darjev, tesarjev, kamnosekov, mizarjev, kovačev, ključarjev, kleparjev, dimnikarjev, apneničarjev, so- darjev in kolarjev; f) zadruga vseh drugih obrtni- kov, obsezajoča: pivovarje, barvarje, milarje, peke, mesarje, klobučarje, sedlarje, krojače in črevljarje.

— (Razstava govedine in kmetij- skega orodja v Podgradu.) Razstava goveje živine in kmetijskega orodja, katere je bila name- njena 1. septembra t. l. in katere je bila od vlade zaradi kolere ustavljena, bode sedaj, ko je bolezen potilnila dne 27. novembra v Podgradu na podlagi že poprej razdanih pravil. Dosedanji oglasi za tek- movanje živine pri razstavi veljajo še, samo spriče- vala občinskega glavarstva po §. 5. pravil imajo biti vnovič podpisana oziroma potrjena. Novi oglasi za tekmovanje se pa vsprejemajo še do 20. novem- bra pri občinskih glavarstvih in pri predsedništvih kmetijskih zadrug v Materiji in v Kastvu, ali pa pri dež. kulturnem svetu v Poreču Vse druge do- ločbe, katere so veljale za 1. septembra, veljale bodo sedaj za 27. novembra — Predsedništvo kme- tijske zadruge za sodnijski okraj Podgrad v Mate- riji 12. novembra 1886.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rudolfovo 19. novembra. Pri sloves- nem otvorenji vinarske in sadjarske šole v Grmu mnogo udeležencev. Pri banketu navdu- šene napitnice na Nj. Velečastvo presvetlega cesarja, na ministra Falkenhaina, na deželni zbor, deželnega predsednika, deželnega glavarja, poslance, kmetijsko družbo.

Sofija 18. novembra. Kaulbars na vlade prošnjo, naj počaka, da se ministri vrnejo in odgovore na zadnjo noto, ni dal odgovora. Danes izročil je noto, v kateri pravi: Neuva- žanje svetov, nebržnost vlade nasproti atenta- tom na ruske podanike in sklicanje velikega sebranja jasno dokazujejo, da je regentstvo sklenilo ruski vladi kljubovati, zatorej zmatra svoje daljnje bivanje v Bolgariji za nepotrebno. Sedanje regentstvo v Bolgariji nema zaupanja Rusije in zveze se pretrgajo. Odhod Kaulbarsa napovedan je na soboto dopoldne.

Pariz 18. novembra. Pred uhodom v zbornico ustrelila je neka ženska štirikrat z revolverjem v vzduh. Ko so jo prijeli, je rekla, da je hotela vzbuditi pozornost na njeno pravdo, ki že deset let teče.

Novi York 18. novembra. Bivši pred- sednik Arthur umrl.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenice 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (20—8)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. nov.	7. zjutraj	733.15 mm.	8.4° C	sl. zah.	d. jas.	4-70 mm.
	2. pop.	733.03 mm.	12.4° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	732.29 mm.	7.2° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 9.3°, za 4.0° nad normalom

Dunajska borza

dné 19. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 70 kr.
Srebrna renta	8 " 70 "
Zlata renta	114 " 20 "
5% marcna renta	101 " 05 "
Akcije narodne banke	871 " "
Kreditne akcije	286 " 40 "
London	125 " 70 "
Srebro	— " "
Napol.	9 " 94 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 94 "
Nemške marke	61 " 62 1/2 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171 "
Ogrska zlata renta 4%	103 " 65 "
Ogrska papirna renta 5%	93 " 30 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 " 50 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 118 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 " "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— " "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	99 " 25 "
Kreditne srečke	100 " 178 "
Rudolfove srečke	10 " 19 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 114 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216 " 25 "

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s zlatim obrezkom stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr.

Ime Gregorčičevo samo dosti priporoča. Opozarjava samo, da je črna tej istinito elegantni knjižici zelo niska, in uverjena sva, da bode vsako, če ima ude tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi v sred segajočimi pesmičami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(711—7)

Trgovsk pomočnik,

izurjen v trgovini z mešanim blagom, in

učenec,

najmanj 14 let star, oba z dobrimi spričali in obeh deželnih jezikov zmožna, se takoj vsprejmeta. (857—1)

Ponudbo vsprejema Oton Wölfling, Bled.

Važno za trpeče

na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zaslizenje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofelnaste, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

sok

kranjskih

planinskih

zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—6)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčevy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Tuji:

18. novembra.

Pri smrti: Baron Wolfarth z Dunaja. — Kamenšek iz Brna. — Fuchs z Dunaja. — pl. Gaup-Berghausen, Valduga, Gerstner iz Gradca. — Sruh z Dunaja. — Klein iz Budimpešte. — Gutsberger iz Zagreba. — Bachrich z Dunaja. Pri smrti: Schneider z Dunaja. — Schönbrunn iz Prage. — Prieser z Dunaja. — Tabor iz Reke.

Umrli so:

16. nov.: Fran Stalinger, prisiljenec, 20 let, Poljanski nasip št. 50, za drisko. 17. nov.: Anton Dežman, mazačev sin, 9 mes., Vozarski pot št. 5, za božjastjo. — Marija Urbas, uradnikova vdova, 84 let, Mestni trg št. 13, za vnetjem sapnika. 18. nov.: Angela Pavšek, konduktarjeva hči, 2 1/2 leta, Kolodvorske ulice št. 20, za vnetjem sapnika. — A. eš Šibovec, hišni posestnik, 65 let, Gradaške ulice št. 14, za plućnico. V deželnej bolnici: 16. nov.: Fran Križman, duinar, 36 let, za spridenjem krvi. — Fran Grošelj, duinar, 33 let, za jetiko. — Urša Erbežnik, gostija, 73 let, za starostjo.

Išče se dobro ohranjen

harmonij.

Ponudbo vsprejema vodstvo deške ljudske šole v Škofji Loki. (851—3)

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE

1 gld.

11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waltznergasse 6. (787—23)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000 mark

kot največji dobitek v najsmrenejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 500.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštne povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1886

nam direktno doposlati.

(773—10)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.